

(સોના ચાંદીના દાગીના બનાવનાર.)

પંચાળ. ડાહ્યાભાઈ ઉર્ફે ગીરધરલાલ ભવા-

નદાસના ચી. દલસુખભાઈ તથા

અંગાલાસનો

વિવાહ વિનોદ.

રચનાર તથા પ્રસિદ્ધ કરનાર,

કવિ શીવલાલ ખુશાલભાઈ બ્રહ્મભટ્ટ.

અમદાવાદ

ખેમડાસાને ચકલે, એલીફન્ટ રોડ કિપર

ધી " નટવર " પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં

બોમ્બેલાલ નારબુદાસે છાપ્યા.

સંવત ૧૯૬૪.

સને ૧૯૦૮.

ગ્રામીણ વિધાપીઠ ગ્રાંથાલય
સુભાષી બોર્ડિંગ/સર સંગઠ
જુનિ ૨૦૧૧

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગજરાતી કપીરાઙ્ગિય વિભાગ]

અનુક્રમાક ૨૦૬૧ વર્માક

પુસ્તકનું નામ વિવાહ વિનિષ્ઠ

નિપ્રય ૬-૪

.ચાળ શેઠ ડાહ્યાભાઈ ઉરફે ગીરધરલાલ
ભવાનદાસના ચી. દલસુખભાઈ તથા
અંબાલાલનો વિવાહ વિનોદ.

દોહરા.

ડાહ્યાભાઈ દુનિયા વિશે, મીઠો રત મેરાબુ;	૧
પ્રસિદ્ધ અક્કલનું પૂતળું, બહાદુર બુદ્ધિ નિધાન.	૧
ખર્ચ રાખે ખંતથી, ખમાવટ સુખમનાર;	
મેમાની કરે મન થકી, ઉમદા દીલ ઉદાર.	૨
લેનસાર સુભાવના, સારી વરી સુવાસ;	
હુજર કળા આલમ ખિચે, પરિમલ કરી પ્રકાશ.	૩

છંદ લાવણી.

સુજ ઉપર ગુજરી, પીતા પાદશાહ જાની. ” એ રાગ.
દલસુખભાઈનો દીલથી વિવાહ કીધો,
વરધોદા વિગેરે સમયે સુજસ લીધો. રેક. ૧
વિધવિધ વાજવડે સુરથી વાજે

નોખત નગારાં મોરં નાદે ગાજે. ૬૬
 દુહલી વાવું વાજે વરની પાસે,
 એર ભુગલનો નાદ બલેરો બાસે. ૬૭
 દબદબાદાર સાજન શેલીતું સારું,
 પરવરનાર પ્રીયજનને લાગે પ્યારું. ૬૮
 શેઠ સાહુકારો અમીર આવ્યા સરકારી,
 મુખી મર્તબાદાર રાજ્ય દરબારી. ૬૯
 હિંદુ ઇસ્લામી અમરિા શેલા દેતા,
 ડાહ્યાબાઈ સૌ કેરી સલામી લેતા. ૭૦
 ચારઠો ચળકીદાર શેલીન સુખપાલે,
 બની ઠણીને બેઠા બાહોશ બાલે. ૭૧
 અબોપર આરૂઠ થયા સૌ સામેલા,
 અલંકાર ભુષણે દીસે અતી અલખેલા. ૭૨
 હથો સૌ હીંડે અતિ ઉચીરે વાલે,
 ઠમકા ઠેક બાણ લેતા ચાલે. ૭૩
 વરધોડા કેરી વડી જુજિ રચેલી,
 આરખ ખંજરો લઈ ખૂબ રહ્યા ત્યાં ખેલી. ૭૪
 ચોગાન આઘે આવે જ્યાં ચો રસ્તા,
 રામોની દઈ રણજીક આગળ વિચરતા. ૭૫
 જેવા માટે રાહે ઉભા રાહાદારી,
 મંગલલીલા મહા મચી ભલકદાર ભારી. ૭૬
 જગ બહેર કીધી ઉદારતા છ લેસી,
 ખાનદાન જેવી ખુબધરી ખામોશી. ૭૭
 બળી વિશેષે ફરજ અદા મુજ કરવા,

ઉચીત ધારી ઉર એ બોલ ઉચરવા. દલમુખ ૧૪
 મન્ય ધવળ કીરતિ ધીમંત જેવી ધારી,
 વડી વિવેક વાણી વિબુધ નરે ઉચારી. દલમુખ ૧૫
 સદને ગયાની સરભરા રાખે સારી,
 તે ચાહ સોડા પાન અને સોપારી. દલમુખ ૧૬
 મેમનોની સ્વાગત કરે હરે લાવી,
 આનેદ લાહેંગે હરેકને ડિખાવી. દલમુખ ૧૭
 ખખર પુછે ખુબ ધરી મેન પ્રીતી,
 નિરાભીમાની નિર્મલ જેમની નીતી. દલમુખ ૧૮
 પુરા પ્રારબ્ધી પુણ્યવાન નહી પ્રમાદી,
 મશાહુર મેળવી માટી મુબારક બાદી. દલમુખ ૧૯
 હુતર કાના ડિપાયો અછા યોછ,
 ખેત ધરી ખુબ ખરી કસીગરી ખોછ. દલમુખ ૨૦
 સોના રૂપાના ધણા ઘરે મુંગારો,
 ધણું દરબજે પાટ મેલનાં સાંગ. દલમુખ ૨૧
 તંજાદાર તેજસ્વી કરે તે હોડાડ,
 ખગડીયો બાળુ ને પુર ને વળી તોડ. દલમુખ ૨૨
 ખુલસ વીગરે ધાટ ઘરે તે હોડારો,
 મહા તેજનો અંખાર મેલનાં સાંગ. દલમુખ ૨૩
 વાંદોરવા વેપારી મુલકે મુલકના અંગ,
 જથાખંધ લેઈ જાય ભણા મેન ભાંગ. દલમુખ ૨૪
 મૂપા વાણી મુખ નહી તે ભાંગ,
 ધણું દરબજે દેવત માટે દાંગ. દલમુખ ૨૫
 ખુલસ વીગરે ધણા પાંડના વેપારી

કેરા વિદેસે ધવળ કીરતિ ધારી. દલસુખ ૦ ૨૬
 સર્વેપરી સ્વભાવ કેરા સાહજાની,
 સુધાસમી મુખ મધુર મીઠી જુવાની. દલસુખ ૦ ૨૭
 મીલનસાર સુભાવ નહીં અહંકારી,
 ધવળ કીર્તી નીજ ધંધા માંહે ધારી. દલસુખ ૦ ૨૮
 ધરે ન ઓછાં માન ઓછાં વખાણા,
 ધરે ધણેરાં માન સુભાવ મુદાનાં. દલસુખ ૦ ૨૯
 મોટા મોટાની સાથે મિત્રાચારી,
 માન કે મેદની મોટા અધિકારી. દલસુખ ૦ ૩૦
 દબદબો દીપતો જેમનાં જજમાં ઝાઝા,
 હિંદુ ઇસ્લામ હરેકમાં પડે હાજો. દલસુખ ૦ ૩૧
 દીધાચુરા ડાહ્યાભાઈનું પ્રભુ થાઓ,
 ભડ પુત્રોના ભલા યશ જગ ગાઓ. દલસુખ ૦ ૩૨
 છટાદાર છગનલાલ જુગાજુગ લવો,
 બંધુ બુદ્ધિમાન દાનો કુળ દીવો. દલસુખ ૦ ૩૩
 મુખારક રહો માનીતા મનુસુખભાઈ,
 દલસુખભાઈને અંબાલાલ અંબેઆઈ. દલસુખ ૦ ૩૪
 રણુભાઈભાઈનું રૂઢુ આયુષ થાજો,
 પ્રાણુલાલ કેરા પુરી યશો ગવાજો. દલસુખ ૦ ૩૫
 કુશળ રહો નાથીયા શ્રી કમળાપતી,
 વહુવો તેમની સદા રહો સૌભાગ્યવતી. દલસુખ ૦ ૩૬
 જોઈતીયા લવો બહેન; સ્વભાવનાં બહુ સારાં.
 પ્રતાપી જેવાં; પરેષાઈ કરનારાં. દલસુખ ૦ ૩૭
 અમોઘ આશીષ કથી કવી શિવરાજે,

(૫)

મધવાપતી આ મહોત્સવ જોઈને જાણે; દલિયુખ ૩૮
કુશળ રહેા મહામદભાઈ, ભલા ભાઈ મુખી,
હરગોવનભાઈ આધે સર્વે થાવો મુખી. દલિયુખ ૩૯
વરી કીરતી વરી વિવાહ પ્રસંગ,
હ.લાભાઈ દીલ ઉદાર અલખેલા અનંગ. દલિયુખ ૪૦
દોહરો.

વડેરા આ વિવાહનો, અચળ રહેા ઉ સાહ;
અવસર હવે આ ઉજળો, વરી હી વાહ વાહ. ૧

ચી. અંબાલાલના વિવાહ વિષે.

મંડપ શોભા.

રાગ ધોળ.

“જીવો વિકટોરીયા” એ રાગ.

પ્રથમ પાર્વતી મુતપ્રજ્ઞા, આરાધુ ઉમા ઈશ; સોમનાથ ભાગને માંડવે,
દીર્ઘાયુશ દંપતીનું હજો, જય કરો સદા જગદીશ. સોમ ૦ ટેક.
મહા મનોહર મંડપ રચાવીયો, હવી મંગળ લીલા અપાર. સો.
અતર મુગધ અનોપમ ખલેકતાં; મહા તેજતણે અંગાર. સો.
હાંડી તકતાઓ ઉત્તમ શોભતાં, વડો કરે વાલસરો ઉબસ. સો.
આજાં હંમરો જળકી રહ્યાં, બણે કોટી મુર્ય પ્રકાશ. સોમનાથ.
ગાદી તકીયા બલેજા બીજાવીયા, મુંદર સિંહાસનો તણી હાર.
આરામ ચેરો અનોપ શોભતી, ખુરશીઓની ખુબ હાર; સો.
ચંદની ચંદરવા ચળકી રહ્યાં, હકતી કાલર ગુલાબી મુકેલ; સો.
મંગળ લીલા મહા મોદથી, રોકદાર રૂડી મુ રચેલ. સોમનાથ.

નહ તરેહનાં તોરણો બાંધીયાં, કોમળ કુચુમો કેરા હાર. સોમનાથ.
 જરકસી તારો જેમાં ઝળકતા, અસોપલવનાં બાંધ્યાં બાર. સો.
 નોનમ નંબ નીશાનો ફરકતાં, આઝા રંગનાં જરકસીદાર. સો.
 ચાક મધ્યે તે ચાક શેલતાં, રંગુ લાંબો રચી રંગદાર. સોમ.
 અતિ અખીર ગુલાલ ઉડી રહ્યાં, મંડપ શોભે મહમહાલ. સો.
 આનંદ લેાય આળખતાં તેહને, ઉર કેરા રંગે ઉચાટ. સોમ.
 વિધવિધનાં વાળ પાછ રહ્યાં, સંગીત પ્રમાણે જેમનો મુર. સો.
 જેર જુગલો બલી વાજતી, રૂડ રણશીંગાં રણપુર. સોમનાથ.
 ખંડ વાળુ સાર વાજતું, ઝાજતું તે મહા છટાદાર. સોમ.
 રૂડ રાંચાની છાયા છાજતી, વાંસળીઆ વાગે અપાર. સોમ.
 નાદયુક્ત નગારાં વાજ રહ્યાં, ઠમકતાં બહુ દોલ. સોમનાથ.
 ગહગહ નોખતો ગાજતી, સરખાઈના સારાજ બોલ. સોમ.
 અતર મુગધ અનોપમ બહેકતી, ગુલાબી જળો ધણાં છાંટેલ. રંગ.
 ચાક છાક ચોરીના શેલતાં; ચળકીદાર તે ચીતરેલ. સોમનાથ.
 માનુનીઆ ગાય સુમેદશી, ધણા છુમ્મા શુરે ગીત. સોમનાથ.
 વચ્ચાલંકારે વડી શેલતી, રૂડ પ્રકારે જેમની રીત. સોમનાથ.
 મહર્ષ સોમનાથભાઈને હવે, અતિ આનંદ ઉપજ્યો ઉર. સો.
 મનડા વિશે તે માથે નહીં, ઉભરાય જેમ સાગર પુર. સોમ.
 આંઝા હર્ષ ઝવેરખાઈને હવે, ઉર થકી તે ઉભરાય. સોમનાથ.
 પરીમલ પુત્રીનો પ્રસંગ જાણીને, ખુશ ખુશ ધણેરાં થાય. સો.
 વડો હર્ષ મધુરદાસને વાર્ષીયો, હેયા વિશે તે હરખાય. સોમ.
 સારો પ્રેમ સખાં કુટંબને હવે, મોદ ભરે મન મકલાય. સોમ.
 દાના વેવઝ ડાહ્યાભાઈ મનાવીયા, પુરી પુરત આપી શુગ્રીત. સો.
 જેણાં માધડીયો સારાં શેલતાં, આપ્યાં રૂડી રાખી સુરીત. સો.

જાણીયા વેળાએ મન.વીયાં, આપી ઠાડીયા આખી સુભ
 સગાં વિઝેરેને સારી રીતથી, સુકેરે દીધા સિરપાવ;
 વર અંબાલાલ વડા ખુશી હવા, પરિમલ દીધો તેમને પોશાક
 જાનૈયાને સગાં સનેહીઆ, પોશાકો પામ્યા કેરલક. સોમના
 અપાવેલ જાનયા અતી ખુશી હવા, સ્વાગત જોઈ સુધેર. સોમ.
 ખાનપાન હવાં રૂડી રીતનાં, લાખોળી ઉપજ લહેર. સોમના.
 અચળ ઉત્સાહ હરિ આ રાખજે, કુશળ રહેા જડીયા કન્યાય;સો.
 ઉમા સાવીત્રીનું મોહાગ્ય પામજે, મેદનીમાં વધો મહિમાય;સો.
 અચળ અસુશ રહેા અંબાલાલનું, અંશ કરો તે અપરંપાર;સો.
 કુશળ રહેા સર્વ કુટુંબીઆ, ડાહ્યાઆઈ દીલ ઉદાર. સોમનાથ.
 કવિ શિવલાલે કથ્યુ' શુભેમથી, અમોઘ દે છ આશીષ. સોમ.
 દીધાસુશ રહેા સોમનાથ શેઠનું, જય કરો સદા જુગદીશ;સોમ.
 મનહર છંદ.

દાના શેઠ ડાહ્યાઆઈ, છટાદાર કીરતિ જાઈ;
 વડેરી વરી વડાઈ, લાયકી લખાસ થી;
 આત્મજ અંબાલાલ, પરજાવ્યા પ્રીત ધરી;
 જાહેજલાલીની સાથે, જખરા હુલ્લાસથી.
 જાનનો જમાવ કર્યો, તોફાદાર તેજસવી;
 ખુશ હવાં ખુબ દીલ, વિવિધ વિલાસથી;
 સોમનાથે દીધાં માન, ખુબ કર્યા ખાનપાન;
 ધણા હવાં ગુલતાન, પ્રીતી કેરા પાસથી. ૧
 વરથોડો વડો હવો, દીપતો સુ દખાદાર;
 મોહ પામે મેદની સો, વડેરા વિકાશથી;
 મુખ્યરૂખાદી પામ્યા, જસ જગમાંહી જમ્યા

કુરંગન કીધો કમ, લાનુ જેવાં લાસથી;
 વિમળ કિરનિ વરી, મેમાની શુભાદી કરી;
 નગરમાં નામ કીધું, નીતી નરમાશથી;
 કહે કવિ સિવરાજ, લાખેણી મેળવી લાજ;
 દુનીયામાં ડાહ્યાભાઈ, ખરા ગુણે ખાસથી. ૨

જન વિશે.

રાગ પદ.

“ નાથ કેશે ગજકો બંધ દુડાયો ” એ રાગ.

જન સજી બહુ સારી, ડાહ્યાભાઈએ જન સજી બહુ સારી;
 પ્રીત ધરી બહુ પરોષા ઉપર, સારી શેવા વેવાઈએ સ્વીકારી. ડા.
 ઝાઝો લાલકો જાનૈયાનો, જીવે જનો ધારી ધારી;
 મંગલ ગીતો ગાય માનુની, મહા મનોહર મંગળકારી. ડા.
 સદાયરણી શુભીલનહાર, નિરાલિમાની નિરવિકારી;
 પરમારથ પરપુરણ પ્રીતી, વડા વિવેકી શુભિચારી. ડા.
 લાચાર જનને લાલ કરે બહુ, વિશેષ વિત્તી વિહારી;
 ખુશી કરે શુખંત ધરીને, અખુદ્ધ હોય કે આજારી. ડા.
 શુધા સમાં વેણુ આવે મુખથી, લલાપતાની ન કરે લવારી;
 ઝાઝા જમાવથી જાનૈયાની, સખળ શોભતી સ્વારી; ડા.
 દીર્ઘાયુશ દંપતિનું થાઓ, વંદુ વિભુ કુંજ વિહારી;
 ચિત્ત ધરી ચામુંડા પાય લાગુ, મહંભાયા અરજ એ હુમારી ડા.
 દીર્ઘાયુશ ડાહ્યાભાઈનું હોજો, પ્રશુપતી કહુ પોકારી;
 દીકરા કેરી દુનિયામાં રહે, જસ કિરતિ શુભ જારિ. ડા.

—૦૦૦ સમાપ્ત. ૦૦૦—

